

და საშინელება იყო, ვიწრ
მიღიქვე ერთმანეთს ეჯ
უხს ვერ იყიდებდნე
გმირ ქალების თოფის ტკი
კოდა, პლდეზე იჩეხბოდ
ედა. დიდხანს იბრძოლე
მრავალი მცირი გაეციტ
საშუალება არა ჰქონდა
სდგომოდა. როცა კი ციხ
დებოდა და მტერს იმუდ
და, რომ ეხლა კი ტყვია
გამოელიათ ციხეშიო დ
უდებოდა ციხეს, მაშინ
ულ ციხიდან სეტყვასავი
კოდა ტყვია და მტერი იძი

პუშკინი, რომელიც მხოლოდ-ლა გ
ლით იყო საქართველოში შესტ
ბოდათ. საქართველო რასაკვირ
ლია მოკლებულია იმ ჰარამხან
ცხოვრებას, როთაც დახასიათდ
მუსულმანთა ერიო. საჭირო ა
რომ ჩვენ გავიცნოთ, შევისწვდლ
საქართველო, რომელიც ეპე
არის ერთ ბრძენიერ სამყაულს წ
მოადგენს რუსეთის სახელმწიფოი
მე კარგად ვიცნობ ქართველე
ების მოთა რუსთველს, რომელ
მაელი მსოფლიო ლიტერატუ
რშვენებას წარმოადგენს.

დასასრულ პროფესორმა მიმძი
თხოვნით მომხსენებლებს, რომ ზ
ღვინონ მცირე ჯგუფი, რომელ
დაწყრილებით განხილავს პუშკი
ნაწერებს კავკასიის და საქართველ
ის სახებ და ობიექტების აღნიშნ
ვაკლა და ლირსებასთ. მოგეცხ
ბათ, რომ ვენგვროვი დიდი თაყვა
ცხემელია პუშკინის ნიჭისა, იგი სც
პუშკინის სრულს თხეულებას მ
ყალი კომენტარიებით და კრიტი
ლი წერილებით და აღვთიქვა
ს შესწორებანი შეტანილი იქმნ

ლებული იყო დიდის დანაკლი
უკანვე დაეხია.
ბევრს ხანს იმრძოლეს ქალე
მაგრამ ჯარიც არ იყო გულ-
დაკრეფილი. პატარა სანგრებს
ფარებს აკოთხდა კლდე-ლრისა
წინ მიღიოდა და თან-თან უახლ
დებოდა, ციხეს. ბოლოს თვით ც
თითქმის ცხვირწინ აღმართეს ს
რი და ტყეია დაუშინეს ციხეს.
ციხე ხმას არ ღებდა, გატრუ
ლი იყო, მხოლოდ დროგამზე
ოხვარაგმნვა ისმოდა იქიდგან.
დაც არახვეულებრივი ჩოქოლი
ციხეში. აქამდის ციხე ყოველი
გულგამეხებული უხვდებოდა
თრებს და საშინლად აძარუხ
ყოველთვის. თათრები მიხვდ
რომ გმირი ქალებს ტყვია-წამ
გამოლევიათო და იერიში მიიტა
მაგრამ ვიღებ იქრიშით აიღე
მტერი ამ გმირ-ქალთა სავანებს,
ხეში საშინელი გულშემზარევი
ბავი დატრიალდა.
— გავწყდეთ, გავწყდეთ, მც
არაენი ჩაუარის კორხალი.

— ჩვენი ქმრები და მამები
წყდნენ შეუძლებარ მტერთან უს-
სტორო ბრძოლაში, ნურც ჩვენ
ვარ ცხვენთ მათს სსოფნას, გავსწყუ-
ერთიანად და მტერს არავინ ჩაუ-
დეთ ხელში.

გაისმა ციხის კუთხიდგან-კუთ-
დის ეს აბბავი. მტკიცე იყო ეს
დაწყვეტილება თავგანწირულ,
სომისტენილ და ძალა გამოილ-
უსმელ-უქმელობისაგან და დ-
ხნის ბრძოლით მოქანცული გა-
ქალებისა, იმ დროს როცა მტ-
ერთის მხრით იერიში მიჰქონდა;
ზის მეორე მხარეს საშინელი სუ-

ახალ გამოცემაშით. ჯეუფი
შესდგა და შეუდგა მუშაობას.
სტუდ. გახსნლ ჯიბლა
შთაგეჭდილება
ალ. ყაზბეგის საღამოზე ადგ
წარსულ მარტის 20—26-ს რიც
ში, ადგსაში მომიხდა ყოფნა. ძ
წარმოსადგენი და აღსაწერია ი
სარული, რომელიც მე განვიდ
როდესაც 23 მარტს, დილით,
ლობრივ გაზეთ „ადგსის ნოველს
ამივიკოსებ, რომ დღეს ადგსის
თყელი სტუდენტები ქართველ
მოჩენილი ბელეტრისტის, ალ
ბეგის ოცი წლის გარდაცვა
თავის აღსანიშნავად საღამოს
თავვნო. გაზეთში ალ. ყაზბეგი
რათიც იყო მოთავსებული ბ
ბიოგრაფიით. არასოდეს 1 აქა
ლოში ყოფნის დროს არ მომ
ისეთი სურვილი დაისწრებოდე
თულ წარმოდგენას, ანუ საღ
როგორც იქ. ეს ადგილი წარმ
გენიც არის: ერთი, რომ ყოველ
სასიამოვნო არის, უცხო ქარ
ყოფნის დროს, შენი თანამემან
ების შეხვედრა და მეორეც ვი
რომ საღამოზე უნდა ყოფილ
თავმოყრილნი ყველა ქარი
სტუდენტები, რომელთა ერთა
ხვა ძლიერ მაინტერესებდა.
ფიქრადაც მქონდა, „შორიდან
მევლო თვალი მათი ყოფა-ცხ
ბისათვის. საღამოს რეა საათი
ბოდა, როცა გადებულე დარბაზ
ნისკოსკენ“, სადაც საღამო იყ
ნიშნული. დარბაზში შესვლისა
ვე მომეგებნენ ზოგიერთი ნაც
სტუდენტები, რამაც მეტად გ
რა. არც ვიცოდი, თუ ზოგნი
განი ადგსაში იმყოფებოდახენ.
ბაზში სტუდენტებს გარდა ქარ
ქალებსაც ბლობად ძოებართ
ზოგიერთნი სტუდენტები დი
კაზაციაში იყინინ. ამთ-იძიო

ବୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାୟେ କୋଣାର୍କ ମହାଦେଶରୁ
ଦନ୍ତଦୟ ଦା ରାଜାପ ଗନ୍ଧାରଗୁ
ବେଳେନ୍ଦନ୍ଦନ୍ତି; ପ୍ରଥମଦନ୍ତାତ, ସା
ଗମଗ୍ରହଣ ପ୍ରଯୋଗ ଦା ଶୁଲ୍ଲିତା ଦ
ଲିତ ମନ୍ତ୍ରାଦନ୍ତଦ୍ୱୟାଲନ୍ତି ପ୍ରଯେନ୍ଦନ୍ତ,
ମନ ନିଗିନାନାଦ ପ୍ରୟେଷ୍ୟନିତ.
ଶାଲମ୍ବନ ପ୍ରଥମ ଶାତତ ପ୍ରଯାସ,
ପ୍ରାଚୀରୁ ଅନ୍ତରାତ. ପ୍ରଯେନ୍ଦନ୍ତ ଗମ
ପ୍ରଯୋଗିଲ୍ଲାଙ୍କିତ ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ ଏଣ.
ଗର୍ବ ଉଚ୍ଚାରାତି. ପାପଦ-ମିଳିତ
ଶତ. ପ୍ରୟେମାଲାଙ୍କିତ ମନ୍ତ୍ରାତ୍ମକ
ଦା ଗାଢ଼ିବେଳ ଦାଶ୍ଵରୀ ଶାତରାତି
ଶାଲମ୍ବନ ଦେଖିବେଳ ଏକାନ୍ତା.
ଶତବ୍ରାତା ଶାତରାତିଦାଶ୍ଵରୀ, ପ୍ରୟେନ୍ଦନ୍ତ
ମିଳ ପ୍ରାତିପାଦ ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵର
ନିଲ ଜାମାଜାଦିଲ ଶାତରାତିଦାଶ୍ଵରୀ,
ଲିଲ ପ୍ରାତିପାଦ ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵରୀ
କି ଏକ ଦଳଗ୍ରହ ଥି ଶ୍ରେଷ୍ଠମନଦା
ଶାତରାତିଦାଶ୍ଵରୀ ପ୍ରାତିପାଦ
ଶାତରାତିଦାଶ୍ଵରୀ. ଶ୍ରେଷ୍ଠମନ ରାତ୍ରିଶ୍ଵର
ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵରୀ ଶାତରାତିଦାଶ୍ଵରୀ ପ୍ରାପ୍ତିଶ୍ଵର
ଏକାନ୍ତାଦାଶ୍ଵରୀ, ରାତ୍ରିଶ୍ଵରୀପ ପାଦ
ଏଣ. ପାଦବେଳି, ରାତ୍ରିଶ୍ଵରୀପ ମଧ୍ୟରାତି
ଦିନ ଦେଖିବେଳ ଏକାନ୍ତାଦାଶ୍ଵରୀ
ରାତ୍ରିଶ୍ଵରୀଦାଶ୍ଵରୀ. ଶ୍ରେଷ୍ଠମନି ପାଦବେଳ
ଏକାନ୍ତାଦାଶ୍ଵରୀ ପାଦବେଳିଶ୍ଵରୀ.

თი ორიალდებოდა. თავგადაშინ
დაოსებული ქალები ციხის
ლიდგან, უზაოძხარ, თვალი
ხელ უფსკრულიდგან, რომლი
გიშის ზყალი ბიზონებოდა,
ლებული სცეიონებს, გორ
დნებ და ვინ ეს ბოასწრებიდა
იცოდნენ. პყრიდნენ ბავშვებს
ძუძუმვოვებს, სარჩის, საადა
და თოთოხაც თან მისღებლებს,
ლებელს უფსკრულს თავს
დნებ. საშიხელი და გულშემ
იყო ეს სურათი. დაოსებული
ბი თავისს თავს ინგარიშს ა
ლევჭენ და აჩრდილს დაზ
ბულნი ერთად-ერთს აზრს შეე
რომ მტერს, თავისს მოსისხლე
რომელიაც უწყალოთ გაწყვიტ
ლი შათი ტცხოვებელი მარ
ბა, ხელში არ ჩავარდნებ
დაბნეულნი, არეულნი, გაცოფ
ნი, როთაანეთს ელალებოდნენ
რებოდნენ და უფსკრულს მიუვ
დებოდნენ თუ არა თვალის ც
მებაში პირჯვარს გადიშვ
თვალ დახუჭავდნენ და შევ
ლი შიგ ვარდებოდნენ. წა
დგენერელი იყო და თავზარც
ეს შიშისაგან გადარევულნი

ସା ରେଖାଗୁଣ କି ସିଲିନ୍ଡରାଫ୍ଟିକ ମାରଦ,
ଫ୍ରେଙ୍କ ଶାଖାବାହୀଗୁଣ ଶ୍ଵେତିଲ୍ପବୀ, ରୋ
କ୍ଷେତ୍ରାବ୍ଦେଶ ଅନୁଷ୍ଠାନିକତା ଦା
ଲ୍ପାଥ୍ରେଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଅଶ୍ରୁକର୍ମାନ୍ଧବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ଗ୍ରହନିବା—ଗ୍ରହନ୍ୟବୀଳ ଏବଂ ମନ୍ଦିରାବ୍ଦେଶ
ଦେଶ ଆଶ୍ରମବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ, କିମ୍ବାବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ଶ୍ଵରବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଶ୍ଵେତଶିଖ ଏବଂ ଶାତନାନ୍ଦ
ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଉତ୍ସବଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ । ଏହି
ଶ୍ଵେତଶିଖ, ଏହି ଶତଶାତର୍ଯ୍ୟାଲୁସ ଶାନ୍ତି
ବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ତାତ୍ତ୍ଵଗ୍ରହ
କାଲେଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ, ତାତ୍ତ୍ଵଗାନ୍ଧିନୀରାଜ ଏକାହି
ଶ୍ଵରବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ—ଶତଶାତର୍ଯ୍ୟାଲୁସ ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଏବଂ ଗାନ୍ଧିନୀରାଜଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ରାଜାର ଶତଶାତର୍ଯ୍ୟାଲୁସ ତାତ୍ତ୍ଵଗାନ୍ଧିନୀରାଜ
ଦା ଶେଷିମିଶ୍ରମ ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ, ରାଜ
ଶେଷିମିଶ୍ରମ ଶେଷିମିଶ୍ରମ, ମିଶ୍ରମ ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଏବଂ ଗାନ୍ଧିନୀରାଜଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ
ଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ ଏବଂ ଗାନ୍ଧିନୀରାଜଶ୍ଵେତଶିଖବ୍ରଦ୍ଧଶ୍ଵରାବ୍ଦେଶ

ებას
მოს
გუ-
ლა-
უ-
ნდა
ხე-
თა-
დე-
გო-
არ-
ობ-
თა-
სა-
ხზ
სი-
ს.
ათა
და
ტე-
იოთ
უ-
ლე-
ოდა

სკოლებია, ჯერ ერთი,
მის ხუთი პროცენტიც არა
სკოლას და მეორეც ის, ორ
თასი სკოლებში ხასწავლა
ზოგიერთ ხასწავლებლებისაგ
ნინჯებულებსა, ორმალ გამაც
აძღლებებს, სწავლის შემდეგ
ად ავიაჟულებათ წერა-კითხვა
გან წიგნი არა აქვთ და კით
არიან შეჩვენდნი. ს. ნია
მოჩინებს ორნი დანი ელიავე
ლებძაც აღუთვეს ანეტას,
ნი შეასწავლიან წერა-კითხვა
ვნელი ბევრი იყო და—წიგნ
ორ საბ ლჯაბის ბავშვები
წიგნს აღლევდა ორმ ერთ
თვის ეთხოვებინათ, ან ერთ
ლათ.

ქირთველებს ბევრნიაირი
ძოქმედო დაწესებულება გვ
ყოველი შეწიოული გროვ
შეულებისაძებრ მიდის, მაგრა
აზრით სოფლად წიგნის მოფე
ლი საქმის წინამორბედი უხ
ყოველი წიგნი, გაზეთის ფუ
კი, ხალხში კვალ-დაუჩნევე
ოჩება: უფრო და უფრო დი

ଦୀର୍ଘାବ୍ଦୀ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ଯାହାର ଅଧିକାରୀ ହେଲୁ ଥିଲୁ ନାହିଁ । କିମ୍ବା ଏକ ଶତାବ୍ଦୀ ପାଇଁ ଯାହାର ଅଧିକାରୀ ହେଲୁ ଥିଲୁ ନାହିଁ ।

ზღვასა და წამოვიდა, და ეტ-
ბის ბოლოს დაბანი კერძულ
ბახაკის ნაწილს, ამინიჭა
წალო, ჩათვე ისინიც გა-
ლმა მდინარეებს.
მას შემდეგ აღარ მოუსვ-
ნარე გიშს, მუდამ აფთარიდა
და მოუსვენარი. ყოველ გ-
ზედ მოვა თუ არა ის დრო
მტერმა ამოსწყვიტა ქალთა-
შეპანს კერლი ქართველობა-
რებული მოვდება ხოლო
იტაცებს, აოხრებს და თ-
კველაფერი, რაც კი წინ
პისგას არასტროს მოსვენებ
გიშის ახა უს მობინარეებს
%

ვილს იწვევს და წიგნების
ნილების აღრმავებს.
ამ წყურვილის დასაქმა-
ლად საჭიროა, კერძო პირ-
წესებულება, მიაწოდონ ა-
ნაბისთანა პირებს წიგნების
ანეტა კაპანაძისას ჰქონდ-
გაზ. ფურცლებზე აღნიშ-
სოფლები, საღაც წიგნებს
მე მხოლოდ იმას ვიტყვ-
სათარხნო, საჯავახო და
მულეთი მთის სოფლები,
ჩვენ აღემატება 40 სოფელს 70-
რებით; აგრეთვე უსკოლო-
ბი და თვით სკოლიანები-
ცორც არიან: ს. ახალქალ-
ხი, ერთაწმინდა, კავთისხე-
კი და სხ. სულ მისი ხელ
არიან წიგნების შესახებ.
ვისაკ რა ღონებ შეგვწევს
დოთ ანეტას წიგნები!
გარდა იმისა, რომ იგ-
არებებს, ქართულ საეთ-
საზოგადოებისაც ემსახუ-
აქს ხალხის ნდობა მო-
რომ სხვას ფულათაც არ-
ძევს ნიფებს და ამას კ-
უთმობენ, რადგან ამის
იციან და დარწმუნებულ
რომ ქართულ მუზეუმში-
ს ნივთები. შემომწირე-
ყოველთვის არის ხოლმე-
თვითონ არავითარი სწ-
ოლება არ მიუღია, სოფ-
ლაც არ უნახავს თვალი
იძლენი განავითარა თავი-
რომ თავის ხალხის განვი-
სცილობს. ვისურვოთ
ბაძავი ჰყავანდეს მას.
თ. ზ. თარხან-ბ.

მე-10 საუკუნის დიდება
წელ უნდა ჩაითვალოს ბ
ვარსკვლავი ქართული გ
მიქელ (მიქელ) მოღრევა
გადოდ და სამწუხაროდ,
ბა და ცხოვრება დიდებუ
სა ბეჭრი გვაძეს დაკარგუ
მოურკვეველი. ვინ უწყე
დიდებული პირი შთანთ
ულმა ქარიშხალმა, რამდ
რიული ცნობა მის ცა ფერ
ულმობელმა ცეცხლმა!
ვირველი, თუ იმ ცნობა
ნიც კი გვაძალია, დღვეან
დის როგორ მოაღწიეს,
დურ ისტორიულ პირო
მელშიაც იმყოფებოდა 1
ტანჯული ივერია, რომე
იყო—აკანი ერისა და ტ
სი დიდებისა!..

ძველიდ, სასულიერო
დი იყო უმთავრესი ბოძ
ტერიტორიასა. თუ მათ არ
და ელვაწნათ თავის დრ
ჩევნი მდიდარი ენა იქნე
თივი დამუშავდებოთ.

იყო მისი შექმნის პირვე
თვით შე-12 საუკუნემდე
ისეთი საერო მგოსან-მწერ
მელიც შეეძლებოდეს მა-
სულიერო მწერლებს...
ერო პირნი იყვნენ, რო
ლეთისებრყვალო მწერა
მგოსნებიც (გიორგი მთ-
ისტორიკოსებიც (იოანე
სხვ.) და სხ. ერთი ამ პი-
ლობის დიდი მცოდნე—
რეკილი.

მიქელ მოდრეკილი მო-
საუკუნისა. თანამედროვე
გით კუროპალატისა, სუ-
რგენ მეფეთა. აგრედვა
დიდებულის შატბერის
ავტონისა,—იოანე ბერ-
თვით იოანე ბერაი მო-
კრებულში.

ამოღუაწებითა და (თა-
დედის ძმისა ჩემისა მა-
ძეისა ჩემისა დაიგითისა
არა არავის პრიორებს, თ-
ღიანავისა ჩემისა და შე-
აძროვს. საკათადის მა-

օյրանու սակառցելած հմայ
մ՛շոճլուսա, հռամցված է
“արդյու”。 մոյքալուս և սովոր
եց իցեն վրանած։ ո
Կո թողցաքառցեցա, եռլու
ոցո և համա ու մշյուն
ոց գագաւուլու կարչչաց
թագաքարդուս լուսանան,
յիշա գուցեցաւունու նաշրու
ծելոնու։ մոյքալու տցուսու
տեխուլցեցա գուցաքարու
լուցանու։ տեխուլցեցու մշյուն
սագալունան նոցու ու
ենաց, նոցու նշյուրիցն
սեցա յնուգան գագմուլուն
լուրիկունու, տցուս տեխու

ხებ ამბობს: „შეწევნითა ლეთისათა აუკრიცხუა
რომელია: იგი არს: ჭმიზეზი: ყოვლისადაც არის
სა: კეთილისაა: მე გლახაკმან: მიქა-
ელ მოდრეებილმან: ძმისწოვლმან:
ღმერთ შემოსილისა: მამისა დაეითი-
სამან: ვილოპაწე: და ყოვლით კერ-
ძო: შრომად ვაჩოვენე: იპხეშთაეს:
ძალისა: ჩემისა: და ფრიადითა: ხარ-
კებითა: და გულ სმოლენედ: ძიები-
თა: შევკრიბენ ძლისპირნი ეს: ყოვ-
ლით კერძოვე: რომელნი: ვპოვენ-
ენითა: ქართველთათა: მეხოვრნი:
ბერძოპლნი: და ქართოვლნი: სხვა-
ლნი: აუგლითა: განრ ითა: და დავ-
წერენ: წმიდასა: ამას მინა: წიგნსა:
ყოვლა...თა განმარტებითა: და კეშე-
რიტებითა: და ესრტთ: გასვაწესე:
თავითა: თპსითა: და ოპმჯობეს ვყიდა:
ოპმეტრებითა: სიგლახაკისა: ჩემისაძ-
თა: რამეთუ ყოველსა: კმასა: პირ-
ველ: ოპფალო: ღალადმეტყვისა:
ძლისპირნი: დავწერენ: და შემდგო-
მად: გალობრათანი: თპნიერ ქარაბი-
მისა: და ყოვლითოპრთ: სროპლიქ-
მნა: მოპშაკობად ეს: საღმროა და-
ლითა: და შეწევნითა: დიდიდ: სახი-
ერისა: მხოლოდსა: ღუთისაძთა: (გვ.
49).

მიქელის საგალობელნი დაცულია
ტფილისის საეკლესიო სიძველეთა
საცავში. დაწერილია ტყავზე, ხუცუ-
რის ასოებით. ტანი მისი in falio, შე-
იცავს 544 გვერდს. მიქელის თხზუ-
ლება დიდი განძია ჩვენთვის. ეორ-
დანისი არ იყოს, რომელიც ამბობს:
ულიალ, რომ ის ხელნაწერი ლიდი
საუნჯეა არა თუ ჩვენი ძველი მწერ-
ლობისთვის, არამედ უმეტეს მეცნი-
ერებისთვის. ამისთანა ძველი და უც-
ხო კრება საგალობელთა არა ვგო-
ნებ მეორე მოიპოვებოდეს ევრო-
პიკლთ მუზეუმებში. მეცნიერულად
შესწავლა ამ საუნჯისა შუქს მოძ-
ევნს საგალობლების ბნელს ისტო-
რიკულ მუზეუმებში.

ოიას და ოთავალის საბურთო მოგზეცემ
იმის შესახებ, თუ რამდენად სხვა-
ობდნენ ერთმანეთში აღმოსავლეთის,
საბერძნეთის და ქართველთა ეკლე-
სიკები. მაგრამ არა ნაკლებ შესანიშ-
ნავია, გალობრის ნიშნებიც, რომლი-
თაც უნდა ისარგებლოს მუსიკალურ-
მა მეცნიერებამ და ხელოვნებამ“
(ურდ. ქრონიკები გვ. 111).
მთელი ხელნაწერი მიქელისა და-
წერილია სუფთად, ლამაზად, უშე-
ცომოდ და კილოს სისწორით...
დიაბ! დიდებულნი გვყვანდნენ წინა-
პარნი, რომელთა სახელის შემწერ-
ბით ვამაყობთ ამ ფუქსავატობის
დროს.

8. ლეონიძე.

მცირე უანიუვნა

1913 წლის „განათლებაში“ დაი-
ბეჭდა ფრიად საყურადღებო წერი-
ლები ბ. ი. ალხაჩიშვილისა ამ სათა-
ურითა: კრიტიკა და ბ..ბლიოგრაფია,
აგუთანი“ თჯახსა და შეკლიში
საკითხები წიგნი.

ავტორი, როგორც თვითონ ამბობს,
2015 წ.

20—15 წელიწადი იკვლევს და ქიბეს
ქართულ ტერმინებს ბუნების მეტყვე-
ლების სამფლობელ ოდან და, უცვე-
ლია, მრავალ ძირფას მასალას აწვ-
დის მკითხველებს. იგი, ეტუნბა, სა-
ზოგადოდაც დრმა მცოდნეა ქარ-
თული ენისა და მისგან ბევრი რამე
შეგვიძლიან ვისწავლოთ.

შეიძლება ზოგს პ. ი. ალხაზი-
შვილის წერის კილო, წერის მანერა
არ მოეწონოს. მე კი ავტორის დიდ
ღირსებად მიმართია ის გარემოება,
რომ იგი არა თუ ჩვენ კვისწავლის
(სინიდისის ქვეშ უნდა ვალიაროთ,
რომ ამის უფლება იმას ნამდვილათ
იქვს), არამედ თვითონაც სწავლობს
და დიდ მაღლობასაც სწირავს „გუ-
თნის“ შემადგენლებს, როცა იმათვან
ესმის რაიმე მოხერხებული და მარ-
ჯვე ტერმინი. თი, მავარ., რას ამბობს
რის: „ეს ტერმინი ჰუპრი ეხლა
თქვენგან ვისწავლე და დადადაც
გმაცლობმ“, (განათლება“ 1913 წლ.,
VIII, ოკტ. გვ. 638, შენიშვ.) ცეკვან
ცხადზე უკვედესია, რომ ავტორს
ალაპარაკებს სიყვარული ქართული

მეორე დიდი ღირსება აფტორისა
იმაში მდგომარეობს, რომ არა თუ
იგი მარტო ზოგიერთ, მისის შეხე-
ლულობით, შეცდომებსა და ი. უ-
ლევანებაზე მიუთითებს ზემოხსენე-
ბულ წიგნში, არამედ ღირსებასაც
აღნიშნავს. (5. „განათლ.“ 1913 წლ.,
VII, სვეტ., გვ. 557). ექ იგი სწერს;
„საზოგადოებუნდა შენიშნოთ, რომ
მოვლი ეს განყოფილება, ას სამო-
ცდა ათი გვერდი აღტაცებით წავი-
კითხე, ყველა სტატია საუცხოვო
ქართულით არის ნათარგმნი თუ
დაწერილი“ დას.

